

son, hvem en Bøde paa Grund af hans hele sociale Stilling og formeentlig gode økonomiske Forhold var idømt med et anseeligt Beløb, ikke kunde betale den, vilde Følgen blive, at han kom til at lide en uforholdsmæssig lang og haard Fængselsstraf. Med Hensyn til denne Straf kan det nemlig ingenlunde, som med Hensyn til Bøder, siges, at en større Quantitet for den i større Forhold levende Mand ikke er mere følelig end en mindre Quantitet for den i ringere Forhold levende. Den berørte Anke imod Skalastemmet er forekommet Halvdelen af Kommissionens Medlemmer at være af den Vægt, at den har troet at burde holde fast ved, at det bør forkastes, skjøndt man ikke har overseet, at det vel kan have sine Vanskeligheder at faae Sagen i enhver Henseende tilfredsstillende ordnet paa den anden ovenfor antydede Maade. At overlade det til Dyrigheden i hvert enkelt Tilfælde at bestemme med hvilken Fængselsstraf Bøden i Mangel af Betaling skal affones, gaer ikke an; det maa altsaa være Domstolene, der skulle bestemme dette. Det har da været under Overveelse, om Sagen ikke kunde ordnes paa den Maade, at den samme Domstol, der har kjendt Bøden, efter indkommen Indberetning om, at Bedkommende ikke har kunnet udrede Bøden, skulde reasumere Sagen og derpaa i en ny Domsconclusion, efter et Skjøn over samtlige foreliggende Omstændigheder, sætte en passende Fængselsstraf istedetfor den tidligere idømte Bøde. Man har imidlertid ikke troet at kunne anbefale denne Ordning, der vilde kunne føre til store practiske Vanskeligheder, navnlig i de Tilfælde, hvor længere Tid maatte hengaae, inden den ommeldte Reassumtion af Bødesagen fandt Sted, og Kommissionens for nævnte trende Medlemmer ere derfor komne til det Resultat at foreslaae, at Sagen ordnes paa den Maade, at Domstolene i den samme Dom, ved hvilken Bødestrafpen ikjendes, tillige for det Tilfælde, at den Skyldige ikke inden en vis Tid fuldtud betaler Bøden, efter et frit Skjøn over Sagens samtlige Omstændigheder bestemme den Fængselsstraf, der under den ansøgte Forudsætning skal træde istedetfor Bøden. Det kunde da formeentlig overlades til den Dømte, om han vil betale Bøden eller foretrækker at underkaste sig den

alternativt fastsatte Fængselsstraf, der skulde komme til Anvendelse, saasnart den i Dømmen til Bødens Betaling satte Frist var udløben, uden at den Dømte havde betalt hele Bøden — det maatte nemlig ikke kunne tilstedes at betale en Deel af samme og affone Resten —, hvorved man vilde undgaae den uhyggelige Eksekution for idømte Straffebøder. For dog noget at begrænde Domstolenes Myndighed til vilkaarlig at sætte Fængselsstraf istedetfor Bøder, og for at Loven selv derhos kunde indeholde en Anthydning af, hvorledes den nye Straffelov, i Mod sætning til den hidtil gjældende Lovgivning om Bøders Affoning, opfatter Forholdet imellem Bøder og Fængsel i sin store Almindelighed, turde det isøvrigt være rigtigt, i Udkastets § 30 at indsthybe den Bestemmelse, at den alternativt bestemte Fængselsstraf ikke maa overskride 1 Maanedes simpelt Fængsel for hver 100 Rd., som Bøden omfatter.

Det er selvfølgelig ikke undgaaet Opmærksomheden, at et urimeligt Misforhold vil fremkomme, naar alene Bøder, som idømmes for Overtrædelser af den nye Straffelov, skulde være Gjenstand for Affoning paa den ovenfor foreslaaede Maade, medens det ældre, derfra væsentligt forskjelligt og navnlig meget strengere Affoningsystem skulde vedblive at være gjældende med Hensyn til Bøder, der idømmes for Lovovertrædelser, der ikke omfattes af den nye Straffelov, f. Ex. for procesuale Forseelser, for Politiforseelser osv. Naar man ikke bestomindre har foreslaaet Udkastets § 30 affattet saaledes, at den udtrykkelig indskrænkes til Bøder idømte „efter nærværende Lov“, saa er det, fordi man maa ansee det for at være det Rigtige, at det hele Spørgsmaal om Affoningen af Bøder udenfor den almindelige Straffelovs Omraade, Straffe- og Dvangsbøder, paalagte ved Dom eller ved Dyrighedsresolution, saavel som af Alimentationsbidrag m. v., bliver gjort til Gjenstand for en samtidig med den nye Straffelov i Kraft trædende særlig Lov. For at fremme Sagen skal man tillade sig i Udkastis-Form at lade medfølge en Anthydning af, hvad en saadan særlig Lov formenes at burde indeholde*).

*) See det Motiverne til Straffelovudkastet vedføjede Bilag.